

PULSUL

**Bisericii Creștine
Baptiste Biruința**

An XII, nr. 564 din 18 septembrie 2011

DIN CUPRINS:

pag. 2 **O lume în armonie**

pag. 3 **Exprimarea mulțumirii**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

CARE SUNT OBICEIURILE TALE?

„A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească“.

(Luca 4:16)

Se spune că obiceiul este a doua noastră natură. Într-adevăr că lucrurile pe care le facem în mod repetat devin parte a naturii noastre uneori chiar fără să ne dăm seama de acest lucru.

Tocmai de aceea este bine să fim deosebit de atenți la lucrurile pe care le practicăm ca nu cumva pe nesimțite acestea să ne domine via-

[Continuare pag. 2](#)

ta și să nu ne mai putem despărți de ele mai ales dacă astfel de lucruri nu sunt pe placul lui Dumnezeu.

Cu toții avem experiența dobândirii unui obicei rău și știm cât de greu este să ne despărțim atunci când vrem să renunțăm la el.

Trebuie să știm că de multe ori oamenii ne cunosc caracterul după obiceiurile pe care le avem.

Despre Isus Cristos se știa că are obiceiul să meargă la Sinagogă de fiecare Săbat și se știa de asemenea că are obiceiul să se roage.

Din nefericire nu există doar obiceiuri bune ci există și obiceiuri rele și dăunătoare care nu fac decât să știrbească reputația celor care le practică.

Astfel că în perioada bisericii primare unii credincioși aveau obiceiul să nu mai frecventeze serviciile de închinare ale bisericii, părăsind-o: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.” (*Evrei 10:25*), în timp ce alții erau obișnuiți să se certe: „Dacă iubește cineva cearta de vorbe, noi n-avem un astfel de obicei și nici bisericele lui Dumnezeu.” (*1 Corinteni 11:16*).

Este ușor să ne imaginăm ce fel de oameni erau aceștia și cum erau văzuți de ceilalți datorită obiceiurilor dobândite.

Cu siguranță că dacă am ști că obiceiurile pe care le avem sunt ca și o carte de vizită pentru fiecare dintre noi, am fi mult mai vigilenți atunci când suntem pe cale să căpătăm deprinderi și practici care vor fi a doua noastră natură.

Obiceiurile bune nu se pot căpăta decât atunci când natura noastră este schimbată de Duhul lui Dumnezeu prin naștere de nou. De asemenea nimeni nu poate căpăta obiceiuri bune dacă nu învață să iubească Scriptura, rugăciunea, părășia sfântă și orice alt lucru care este iubit și apreciat de către Dumnezeu însuși.

Umblarea în intimitate cu Domnul Isus ne va ajuta să îndrăgim ceea ce îndrăgește El iar printr-o viață de ascultare de Cuvântul Său ne vom însuși calități spirituale care pe nesimțite vor deveni parte din noi.

Perseverând în ascultare de Domnul disciplinele spirituale și imperativele divine vor fi obiceiurile care ne vor caracteriza viața, o viață spre care Dumnezeu va privi întotdeauna cu plăcere.

O lume în armonie

Blidar Camelia

„Oamenii sunt ca vitraliile: ele strălucesc și scânteiază când soarele este afară, dar frumusețea lor adevărată se arată doar când lumina este înăuntru.” Elizabeth Kubler-Ross

Dumnezeu a creat o lume în care armonia domină, o lume care funcționează după un sistem unic, perfect și greu de înțeles cu mintea omenească. Totul este foarte bine structurat încât dacă ar lipsi și cele mai neînsemnate vietăți tot lanțul trofic s-ar prăbuși.

Această lume perfectă este tulburată de

oameni care se complac în păcat. Pentru a exista armonie și a avea relații de calitate trebuie să respectăm și să fim respectați, să iubim și să fim iubiți, să-i acceptăm pe cei din jur așa cum sunt, dar mai mult decât atât să ne supunem voii lui Dumnezeu, trăind cu dedicare pentru El.

Așteptăm cu mult dor ca lumea cu adevărat perfectă să vină și noi să fim cu Domnul acolo trăind în armonie și dragoste.

*„Armonie, armonie,
Soare, stele, galaxii,
Tot se mișcă-n armonie,
Numai tu, de ce nu vii?”*

EXPRIMAREA MULȚUMIRII

Amalia Lupu

„Lucrurile nu sunt greu de făcut. Greu e să te pui în poziția de a le face.”

Constantin Brâncuși

Îmi amintesc cum le afixam alor mei, cu un zâmbet candid, în spatele cărui se ascundea un nerăbdător „sigur o să vă placă”, felicitări de Crăciun, de zile de naștere, mângălituri colorate ce închipuiau cine știe ce portret de familie sau cadouri improvizate izvorâte dintr-o sursă parcă infinită de imaginație. Adevărul este că mereu păreau încântați peste măsură, mulțumiți de isprava mea, știind câte ore îmi petreceam împrietenindu-mă cu foarfecile, lipiciul (care de multe ori ajungea pe covor – spre „fericirea” mamei) și creioanele colorate. Peste ani, am regăsit multe din acele mici daruri și am zâmbit din nou, râzând la gândul că odată mi se păreau ne-*maipomenite*.

Probabil că voi putea înțelege mai profund această realitate, când la rândul meu, viitorii mei omuleți mici vor veni să mă impresioneze cu capodoperele lor, îndelung prelucrate și studiate. Momentan, mi-L imaginez pe Dumnezeu ca pe un

Tată primind darurile stângace, ascultând zgomotul „melodios” pe care-l expunem cu toată dragostea și ulțumit, strângându-ne în brațele Lui pline de compasiune. Deși are parte de laudele sublime ale îngerilor, de muzica perfectă, El ascultă lauda stingheră, organizată în cuvinte entuziaste (uneori grăbite să iasă parcă toate deodată), pe o linie melodică (adeseori) disonantă, dar plină de sinceritate a copiilor Săi.

Obișnuiam să mă folosesc de lucrurile pe care le primeam de la părinții mei pentru a le confecționa sau achiziționa daruri foarte inovatoare din perspectiva mea de prichindel, neputând să-mi imaginez că asta ar fi făcut din surpriza mea ceva mai... puțin surprinzător. Asemenea părinților în a căror inimă se cuibărește sentimentul reconfortant al satisfacției, Dumnezeu se bucură când copiii Săi se folosesc de lucrurile pe care El le pune la dispoziția lor pentru a-L arăta mulțumirea și adorarea pentru că în dragostea Lui de Tată Și-a dat Fiul pentru ca ei să poată trăi prin El mântuiți.

Voi trăi zi de zi, reflectând recunoștință că sunt, reflectând recunoștință că Tu ești în mine și eu sunt prin Tine.

Creați pentru armonie

Camelia Sabău

*„Armonia este dragoste pură
pentru dragoste, ea este un concert.”*

Lope de Vega.

Când discul roșu, fierbinte al soarelui s-a ridicat încet din întinderea mării am exclamat plini de uimire: Ce armonie!

Am văzut doi copii jucându-se liniștiți în nisipul cald de pe malul mării. În minte mi-a încolțit aceeași idee: câtă armonie! Iar când acordurile line umpleau spațiul mașinii care gonia pe șoseaua întinsă, când în fața ochilor se perindau peisajele cu munți înalți și păduri dese, în sufletul meu se naștea o rugă de mulțumire pentru atâta armonie.

Știi, Doamne, că Tu ești dragoste și dragostea Ta pentru noi înseamnă: siguranță, pace, acord, înțelegere, echilibru, proporționalitate, simetrie, unitate, dragostea Ta, Doamne, e ca o simfonie: înseamnă concordanță și potrivire e ca o mângâiere, e ca un balsam pe rană, dragostea Ta ne aduce atâta armonie.

Din cele mai vechi timpuri, oamenii au filosofat despre armonie, elogiind-o, ridicând-o la grad de perfecțiune, inventând tot felul de definiții care de care mai complete. Unele chiar reușesc să sublinieze minunăția armoniei: „potrivire desăvârșită a elementelor unui întreg; bună înțelegere în relațiile dintre persoane sau comunități; îmbinare melodioasă a mai

multor sunete – în muzică sau poezie.”

Toți știm că armonia nu este distonanță, nu este dezacord sau discordanță, nu este nepotrivire sau neînțelegere, armonia nu dezechilibrează și nu creează dezbinare... Armonia ne place! În armonie ne simțim bine, funcționăm bine, creștem, ne dezvoltăm... armonia ne dă aripi.

Și totuși, cum de știm noi, oamenii, să stricăm armonia? Cum de ne certăm și nu ne înțelegem? Cum de ne dezaprobăm și ne combatem și unii ne înalțăm călcând în picioare inimile altora? Cum de unora “li se bulbucă ochii de grăsime” și le merge bine și apar peste noapte miliardari în dolari când Africa geme de foame și mor copiii nevinovați care nu au apucat să știe gustul pâinii? Ce se întâmplă oare cu ființele omenesti, atât de armonioase?!

“Voi ați fost chemați la slobozenie. Numai nu faceți din slobozenie o pricină ca să trăiți pentru firea pământească, ci slujiți-vă unii altora în dragoste. Căci toată legea se cuprinde într-o singură poruncă: ‘Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși’. Dar dacă vă mușcați și vă mâncați unii pe alții luați seama să nu fiți nimicivi unii de alții.” (*Galateni 5:13-15*).

Tu ne-nveți, Doamne: “iubiți-vă cum vă iubesc Eu”, întrețineți armonia, căutați pacea, trăiți pe pământ, dar gândiți-vă la cer, că nu mai este mult... „*Iată, Eu vin curând, și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta Lui*”. (*Apocalipsa 22:12*)

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252

Web: www.biruinta.ro E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: **Camelia SABAU**

Anunțuri

- Miercuri - ora 18** - Repetiție de cor
- Joi - ora 18** - Serviciu de închinare
Studiu Biblic
- Sâmbătă - ora 17** - Întâlnirea de tineret
- Duminică - ora 9.30** - Grupele de rugăciune
- Duminică - ora 9.30** - Cateheză
- Duminică - ora 10 și 17** - Servicii de închinare